

6de zondag door jaar A

Mt. 5, 17-37

De eerste lezing stelt ons voor een ingrijpende beslissing. Het is een keuze tussen leven en dood; wat we kiezen krijgen we! God ziet het en kent onze harten en onze gedachten. Maar onze gedachten en onze wensen wijken af van wat God wil.

In de tweede lezing schrijft Paulus aan mensen in Korinthe. Hij is heel goed op de hoogte van hun wereldwijsheid en hun beschaving. Maar hun wereldse wijsheid verbleekt bij “de diepste geheimen van God.” Paulus vraagt wel dat geestelijk rijpe mensen, hun krachten geven. Maar geestelijk rijp zijn zeker niet de mensen met de wijsheid van deze wereld. Geestelijk rijp zijn ook niet de machten die onze wereld beheersen. Die zogenaamde wijsheid leidt alleen tot vernietiging. Volgens Paulus brengt Jezus een zienswijze die menselijke ogen nog nooit hebben gezien, zoals geen oor ooit heeft gehoord, wat geen mens zich kan voorstellen. In het Evangelie brengt Jezus de zienswijze dat God de mensen oneindig liefheeft. Als we dan kijken naar de Bergrede in het Evangelie, dan verbleekt de menselijke voorzichtigheid en de wereldse wijsheid. Jezus wil daarmee de oude Wet niet afschaffen, maar op een nieuwe manier een werkelijkheid wordt. Die nieuwigheid is onverenigbaar met de opvattingen van de wereldlijke en religieuze leiders van Jezus’ tijd. “Als uw gerechtigheid die van de Schriftgeleerden en Farizeeën niet ver overtreft, zult gij zeker niet binnengaan in het Rijk der hemelen”, zegt Jezus daarom. Moord was al verboden door de Tien Geboden, maar Jezus past het toe op het hart van elke moordlustige gedachte. Dan heeft Hij het over alle boosheid, agressieve woorden, en de stille minachting die we kunnen hebben voor een ander. Het is ook het niet bereid zijn om te vergeven. Daarom zegt Jezus: “Als gij uw gave komt brengen naar het altaar en daar schiet u te binnen dat uw broeder iets tegen u heeft, laat dan uw gave voor het altaar achter, ga u eerst met uw broeder verzoenen en kom dan terug om uw gave aan te bieden.”

Daar heb ik een vraag bij. Zou onze Eucharistie anders zijn als we Jezus altijd serieus nemen? We hebben misschien wel wrange gevoelens tegenover ouders, kinderen, man of vrouw, of onze burens. Maar die zouden we moeten oplossen voor we naar het altaar gaan. Het is ook de reden waarom we elkaar vrede wensen voor we naar de Communie gaan. Daarom bid ik als priester: “Let niet op onze zonden, maar op het geloof van uw Kerk.” Als je naar de Communie gaat, heb je dan genoeg vergeven? Het is een vraag aan ons om niet te kijken met boze ogen, maar met ogen van geloof en vergeving. Daarom zegt Jezus ook: “Indien uw rechteroog u tot zonde dreigt te brengen, ruk het uit en werp het van u weg; want het is beter voor u, dat één van uw lichaamsdelen verloren gaat dan dat heel uw lichaam in de hel wordt geworpen. En als uw rechterhand u tot zonde dreigt te brengen, hak ze af en werp ze van u weg; want het is beter voor

u, dat één van uw lichaamsdelen verloren gaat dan dat heel uw lichaam in de hel terecht komt.”

Wat moeten we er nu van denken? We halen het niet om volmaakt te zijn. Ons mensenhart is zoveel kleiner dan wat Jezus vraagt.

Daarover sprak pater-jezuïet Anthony de Mello; hij zei dat we allemaal tekort komen, maar dat we juist daarom niet over een ander moeten oordelen. We zijn geroepen tot heiligheid, en daarom mogen we onszelf niet uitsluiten van de band met Jezus.

De Bergrede zegt niet dat we ons moeten vernederen in een hopeloze schuld. Het is de uitnodiging om te zoeken naar onze diepe liefde, zodat Gods liefde groeit in ons hart. Het is geen eenvoudige reis als je met het Evangelie meegaat. Ieder die praat, schrijft of preekt over het Evangelie zonder mensen uit te dagen of juist met verveling, doet zijn werk niet. Iemand die de Kerk verlaat zonder te hebben gekeken naar het revolutionaire van het Evangelie, heeft zitten slapen of heeft geluisterd naar een slapende priester.

We zouden kunnen denken, dat als we “Amen” zeggen dat we dat zeggen aan de wijsheid van onze tijd. Wel, als we dat denken, denk ik dat we niet weten waar ons geloof over gaat. Geloof, hoop en liefde zijn de grote drie. We kunnen het niet op eigen kracht. Maar Jezus zegt met de Bergrede dat we die drie kunnen bereiken met Gods wijsheid en genade. Laten we daar dan ook naar blijven streven zolang we op aarde zijn.

Norbert Schallenberg, pastor